

Arrest

nr. 341 163 van 13 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 12 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. EL-KHOURY, die loco advocaat J. HARDY verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent Palestijn, geboren (...) 2005 in de wijk Al Shujaji, in Gaza stad. U bent afkomstig uit een grote en arme familie. U verliet Gaza op 25 juli 2023 omwille van uw slechte economische situatie.

U kwam aan in Griekenland op 18 augustus 2023 en diende daar op 1 september 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Op 29 september 2023 werd u de vluchtelingenstatus toegekend. Na uw aankomst in Griekenland verbleef u ongeveer drie maanden op het eiland Leros. Hierna vertrok u met financiële hulp van uw neef naar Athene. Deze neef verbleef zelf twee jaar in Griekenland en vertrok hierna naar IJsland. In Athene leerde u landgenoten kennen die zich in dezelfde situatie als u bevonden. Jullie verbleven samen in een kraakpand. U verbleef vier of vijf maanden in Athene, en leerde daar een Egyptenaar kennen. Via hem kon u een woning vinden en hij ging met u mee als tolk naar het ziekenhuis, aangezien u medische problemen aan één been hebt. In het ziekenhuis werd u gezegd dat u niet behandeld

kon worden omdat uw situatie te onduidelijk was gezien u geen Grieks sprak en geen medische documenten uit Gaza kon voorleggen. U kreeg wel voorschriften voor pijnstillers.

U vond poetswerk bij een Syriër. De laatste tien dagen werd u echter niet uitbetaald en uw werkgever verdween plots. Hierna werkte u nog enkele dagen in een restaurant.

Hierna vroeg u uw neef in IJsland om raad en hij raadde u aan om te vertrekken. U verliet Griekenland op 25 april 2024 omwille van de moeilijke levensomstandigheden daar. Daarnaast haalt u aan dat u in Griekenland geconfronteerd werd met racisme.

Uw broer B. (...) verblijft in Griekenland. Hij kwam daar aan toen u in Athene verbleef.

U heeft sinds uw geboorte een medisch probleem aan uw been. U werd hiervoor drie keer geopereerd in Gaza. In België wordt u behandeld door een arts. Op 17 juni staat een operatie gepland.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een kopie van uw ADET (verblijfsvergunning, geldig tot september 2026), Griekse reispas (geldig tot 4 november 2028), uw Palestijnse identiteitskaart (met appendix), uw Palestijns paspoort, uw geboorteakte, opmerkingen en correcties bij de vragenlijst van het CGVS, Belgische medische documenten omtrent uw been, Palestijnse medische documenten omtrent uw been.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen en documenten blijkt evenwel dat u een medisch probleem aan het been kent, ten gevolge van een misvorming bij de geboorte (zie administratief dossier, groene map; CGVS, p.4). U bent hiervoor in behandeling bij een arts in België. Er zou een operatie gepland zijn op 17 juni 2025. Momenteel behelpt u zich met medicatie, verband en zalf (CGVS, p. 4). Gevraagd naar de impact hiervan op uw capaciteiten om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud op het CGVS, stelt u dat u pijnstillers hebt genomen, en klaar bent voor het interview. U geeft aan dat de pijnstillers binnen een aantal uur weer uitgewerkt zullen zijn en dat u dan weer meer pijn zal kennen (CGVS, p. 4).

Het CGVS kan op basis van bovenstaande niet aannemen dat uw medische problemen uw deelname aan de procedure zouden bemoeilijken of in de weg zouden staan. Dergelijke problemen bleken ook geenszins uit het verloop van het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 1-16). Daarbij maakte u, noch uw advocaat in dat verband enige opmerkingen op het einde van uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 14-15). Ook bij het invullen van de vragenlijst in verband met de procedurele noden, maakte u geen gewag van enige problemen die uw deelname aan de procedure zouden bemoeilijken (zie administratief dossier, Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ). Omwille van bovenstaande kan het CGVS dan ook niet aannemen dat u bepaalde cognitieve of geheugenproblemen zou hebben die uw deelname aan de procedure bemoeilijken.

Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie administratief dossier, blauwe map), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 7-8). U kreeg er op 29 september 2023 de vluchtelingenstatus (zie administratief dossier, blauwe map) en had er een verblijfskaart (ADET) en een paspoort die geldig zijn tot respectievelijk 28 september 2026 en 4 november 2028 (zie administratief dossier, blauwe map ; zie administratief dossier, groene map). U bent bovendien nog steeds in het bezit van uw originele verblijfskaart (CGVS, p. 5).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat

die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigen gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigen van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstige van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigen van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstige betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigen [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, ... (CGVS, p. 1-16), voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u wel degelijk in staat was om werk en onderkomen te vinden. U vond met de hulp van een Egyptenaar die u daar leerde kennen werk bij een Syriër, werkte daarna ook enkele dagen in een restaurant en vond via diezelfde Egyptenaar een huurwoning (CGVS, p. 7-8). U zocht nadien naar een andere job via interimkantoren, maar dit zou moeilijk geweest zijn omdat u de taal niet sprak (CGVS, p. 7-8). Daarom besloot u het op te geven en naar België te vertrekken (CGVS, p. 7-8). Uit bovenstaande blijkt dan ook niet dat u niet in staat was of niet zelfredzaam genoeg was om zich staande te houden in Griekenland, maar eerder dat u zelf besloot geen verdere pogingen meer te ondernemen om uw leven uit te bouwen in Griekenland. U geeft hierover nog aan dat de taal de sleutel was, en dat u geen Griekse les kon volgen (CGVS, p. 8). U probeerde zich in te schrijven voor een cursus Grieks, maar deze was volzet, en er zou een wachtlijst van vier maanden geweest zijn (CGVS, p. 7-8). Dat deze cursus volzet was, en dat u een periode diende te wachten om deze te kunnen volgen, toont echter geenszins aan dat er geen mogelijkheden waren voor u om de Griekse taal te leren, of dat uw rechten als begunstigde van internationale bescherming hierin niet gerespecteerd werden.

Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van

een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Het is dus duidelijk dat u ook een fiscaal registratienummer hebt dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw medische problemen aan uw been (CGVS, p. 4; zie administratief dossier, groene map) doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).]

U vermeldt een chronisch probleem aan het been, veroorzaakt door een misvorming bij de geboorte, waardoor u moeilijker kan bewegen. U werd hiervoor drie keer geopereerd in Gaza (CGVS, p. 4). In België bent u in behandeling bij een arts. Deze zou gezegd hebben dat er een probleem is in de knie (wat ook blijkt uit de door u voorgelegde attesten; zie administratief dossier, groene map, CGVS, p. 4). Op 17 juni aanstaande zou hiervoor een operatie gepland zijn. Volgens de arts zou er een grote kans bestaan op verbetering door de operatie. Na de operatie zou u nog moeten revalideren en kinesitherapie volgen (CGVS, p. 4).

Uit de medische documenten die u voorlegt blijkt echter geen pathologie, waarvan de aard of de ernst een andere perceptie van uw levensomstandigheden in Griekenland zou rechtvaardigen, in geval van uw terugkeer naar dit land. De diagnoses en waarnemingen in deze documenten laten niet toe om te concluderen dat er sprake is van een ernstige en blijvende invaliderende of gehandicapte invloed op uw levensomstandigheden. Er werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd of u nog documenten zou kunnen voorleggen omtrent de geplande operatie, verwachtingen hierna en verdere opvolging (CGVS, p. 11-12). U werd hiervoor de tijd gegeven tot eind mei, maar u diende tot op heden geen bijkomende medische documenten in (CGVS, p. 16).

Bovendien kan uit uw verklaringen niet worden afgeleid dat u omwille van de problemen aan uw been niet zelfredzaam zou zijn. U geeft aan dat dit wel een invloed heeft op uw capaciteiten om te werken, maar dat u er toch in slaagt dit te doen (CGVS, p. 4). Dit blijkt ook uit uw verklaringen over uw activiteiten in België en Griekenland (zie boven, CGVS, p. 3-4). Bovendien blijkt u in Griekenland over een netwerk te beschikken. Uw broer verblijft nog steeds in Griekenland, hij werkt daar en huurt daar een studio met andere landgenoten (CGVS, p. 3). Uit uw verklaringen blijkt ook dat u in het verleden in staat was om een netwerk uit te bouwen in Griekenland, en via dit netwerk toegang te vinden tot werk, onderkomen en medische zorgen (CGVS, p. 7-8). Ook werd u in Griekenland financieel ondersteund door uw neef (CGVS, p. 7). U toont bijgevolg niet aan dat u omwille van eventuele resterende medische problemen na de geplande operatie in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zou komen of in een toestand van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Uit uw verklaringen kan bovendien niet worden afgeleid dat u in Griekenland verstoken was van medische hulp. U stelt immers dat u wel naar het ziekenhuis ging daar, samen met de Egyptenaar die met u meeding om te helpen vertalen (CGVS, p. 8). In het ziekenhuis zou u echter gezegd zijn dat ze u niet verder konden behandelen omdat uw situatie te onduidelijk was omdat u geen Grieks sprak, de situatie niet grondig kon uitleggen en toen geen documenten uit Gaza kon voorleggen (CGVS, p. 8-9). U kreeg wel voorschriften voor pijnstillers, een verband en er werd een bloedanalyse afgenomen (CGVS, p. 8-10). Nu blijkt u echter wel medische documenten uit Gaza én België te bezitten die u zou kunnen voorleggen (zie administratief dossier, groene map, document 6). Gevraagd of u geen andere tolk kon vinden, die beter in staat was om uw medische problemen te vertalen, stelt u van niet (CGVS, p. 10). U zou dit gevraagd hebben aan andere mensen die zich in dezelfde situatie in Griekenland bevinden, zij zouden gezegd hebben dat u zelf een tolk diende te voorzien, waarna u de Egyptenaar meenam (CGVS, p. 10). Hieruit blijkt echter geenszins dat er geen andere mogelijkheden voorhanden waren om uw medische situatie in Griekenland uit te klaren, noch dat u daarvoor alle beschikbare mogelijkheden of hulp zou uitgeput hebben. Gevraagd of u dan via de overheid of andere hulporganisaties op zoek ging naar een tolk, stelt u dat u probeerde, maar niets vond (CGVS, p. 10). Gevraagd waar u dan juist probeerde, beperken uw antwoorden zich tot "in de plaats waar ik was" (CGVS, p. 10). U slaagt er echter niet in om hier concrete voorbeelden van te geven en beperkt zich ook hier tot een verwijzing naar een Arabische arts, die een soort huisarts was (CGVS, p. 10). U haalt aan dat deze arts geld vroeg, en aangaf dat zijn expertise niet voldoende was voor uw probleem en u een specialist diende op te zoeken (CGVS, p. 10). Ook hieruit kan echter geenszins worden afgeleid dat er geen adequate medische zorgen beschikbaar waren in Griekenland, of dat uw rechten hierin niet geëerbiedigd werden.

U geeft hieromtrent verder nog aan dat u in Griekenland ook naar het Rode Kruis ging, en dat zij daar zeiden dat ze wel tussenkomen bij dringende medische zaken, maar toen enkel voorschriften voor medicatie konden geven (CGVS, p. 11). U vergelijkt dit met de situatie in België, waar de dokter onmiddellijk zou voorgesteld hebben om een scan af te nemen (CGVS, p. 11). Hieruit blijkt echter niet dat u niet verzorgd kon of kan worden in Griekenland.

Met betrekking tot uw medische problematiek, waaromtrent u niet concreet aantoont dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Het Commissariaat-generaal wijst er bovendien nog op dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooiën van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Deze informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging. Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een incident met uw werkgever, en een éénmalige of eerder beperkte aanvaring(en) met de daar aanwezige autoriteiten (CGVS, p. 12), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (CGVS, p. 12), hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De overige documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. De kopie van uw ADET (geldig tot september 2026) en Griekse reispas (geldig tot 4 november 2028) bevestigen enkel dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland. Uw Palestijnse identiteitskaart (met appendix), uw Palestijns paspoort en uw geboorteakte tonen hoogstens uw herkomst en identiteit aan en die worden hier niet betwist door het CGVS. Het CGVS hield rekening met de opmerkingen en correcties die u aangaf op de vragenlijst van het CGVS die werd afgenomen bij de DVZ. Ook deze elementen kunnen echter niet volstaan om bovenstaande beoordeling om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw regio van herkomst.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 1, 21, 23, 24 en 33 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen “1 à 4”, 18 en 19 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 4, 22, 26, 27, 29, 30, 32 en 34 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van de artikelen 12 en 33 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van de artikelen “48/3 à 48/7” en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “(h)et beginsel van behoorlijk bestuur (EU-recht en Belgisch administratief recht), waaronder de zorgvuldigheidsplicht”.

2.2. Op 7 augustus 2025 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage verschillende medische stukken (zie rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.3. Op 14 januari 2026 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 12).

2.4. Op 15 januari 2026 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage een medisch attest d.d. 06/01/2026 (rechtsplegingsdossier, stuk 14).

2.5.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.5.2. Dient vervolgens te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen en documenten blijkt evenwel dat u een medisch probleem aan het been kent, ten gevolge van een misvorming bij de geboorte (zie administratief dossier, groene map; CGVS, p.4). U bent hiervoor in behandeling bij een arts in België. Er zou een operatie gepland zijn op 17 juni 2025. Momenteel behelpt u zich met medicatie, verband en zalf (CGVS, p. 4). Gevraagd naar de impact hiervan op uw capaciteiten om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud op het CGVS, stelt u dat u pijnstillers hebt genomen, en klaar bent voor het interview. U geeft aan dat de pijnstillers binnen een aantal uur weer uitgewerkt zullen zijn en dat u dan weer meer pijn zal kennen (CGVS, p. 4).

Het CGVS kan op basis van bovenstaande niet aannemen dat uw medische problemen uw deelname aan de procedure zouden bemoeilijken of in de weg zouden staan. Dergelijke problemen bleken ook geenszins uit het verloop van het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 1-16). Daarbij maakte u, noch uw advocaat in dat verband enige opmerkingen op het einde van uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 14-15). Ook bij het invullen van de vragenlijst in verband met de procedurele noden, maakte u geen gewag van enige problemen

die uw deelname aan de procedure zouden bemoeilijken (zie administratief dossier, Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ). Omwille van bovenstaande kan het CGVS dan ook niet aannemen dat u bepaalde cognitieve of geheugenproblemen zou hebben die uw deelname aan de procedure bemoeilijken. Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

In haar verzoekschrift en aanvullende nota's d.d. 7 augustus 2025 en 15 januari 2026 wijst verzoekende partij opnieuw op haar medisch probleem aan haar been, doch zonder *in concreto* aan te tonen dat haar gezondheidstoestand van die aard en/of ernst zou zijn (geweest) dat zij niet bij machte zou zijn (geweest) om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen. Uit de door haar bijgebrachte medische stukken kan zulks althans op generlei wijze worden afgeleid.

Hoewel verder kan worden aangenomen dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, benadrukt de Raad evenwel dat *in casu* niet aan de hand van overtuigende medische en/of psychologische attesten aangetoond wordt dat verzoekende partij persoonlijk dermate psychische problemen ondervindt dat deze haar vermogen om op een volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming en in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen zouden aantasten. Immers legt verzoekende partij geen enkel medisch en/of psychologisch attest neer inzake haar mentale gezondheidstoestand. Overigens maakte verzoekende partij noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal enig gewag van mentale problemen. Zij gaf uitdrukkelijk aan dat zij naast het probleem aan haar been geen andere medische of psychische problemen kende (notities CGVS, p. 9; verklaring DVZ, vraag 29).

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantooft of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.5.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;"

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *"tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken"*, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken,

wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.5.4. Uit de bestreden beslissing en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Blijkens de verklaringen van verzoekende partij en de stukken in het administratief dossier werd verzoekende partij op 29 september 2023 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (geldig van 29/09/2023 tot 28/09/2026), en van een reispaspoort, dat vijf jaar geldig is (van 05/11/2023 tot 04/11/2028) (zie verklaring DVZ, vraag 23; notities CGVS, p. 7; ADET en Grieks paspoort (kopieën) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 4 en 7); 'Cedoca: inlichtingen derde landen' (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)).

Verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.5.5. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigen van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigen, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terecht komt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.5.6. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terecht kwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook een Grieks reispaspoort, dewelke bovendien nog steeds geldig zijn (zie *supra*). Tevens blijkt zij nog steeds in het bezit te zijn van haar originele (afgedrukte) ADET-kaart, *i.e.* het document dat aantoont dat zij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning (notities CGVS, p. 5).

Aangezien verzoekende partij aldus wel degelijk nog steeds in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, is haar verwijzing naar de algemene situatie van begunstigen van internationale bescherming die niet (langer) over een geldige verblijfsvergunning beschikken, *in casu* niet dienstig.

Verder verklaart verzoekende partij in Griekenland niet over een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) te hebben beschikt (notities CGVS, p. 7).

Evenwel kan worden aangenomen dat verzoekende partij in Griekenland wel degelijk beschikte over een AFM. Blijkens de voorliggende informatie krijgen mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – immers automatisch een AFM wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor om de gegevens van het AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie *“Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk was/is om deze administratieve formaliteit te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Het feit dat verzoekende partij niet in het bezit was/is van een AMKA is verder geheel te wijten aan haar eigen nalaten, nu nergens uit blijkt dat zij stappen ondernam om een AMKA te bekomen. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat zij bij terugkeer naar Griekenland niet in staat zal zijn een AMKA aan te vragen en te activeren. De Raad merkt hieromtrent op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds 1 april 2024 het AMKA bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie. Het bewijs van werk kan geleverd worden door middel van een arbeidscontract maar ook een werkbepaalde/intentieverklaring volstaat reeds (zie *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 21-22; *“Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 22-24; *“Country Report. Greece. Update on 2024”* gepubliceerd door AIDA/ECRE van 18 september 2025, p. 266-267). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar onmogelijk was/is om dergelijk bewijs van adres en werk te leveren. De Raad herhaalt dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

2.5.7. Waar verzoekende partij gewag maakt van bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg, sociale bijstand en onderwijs tijdens haar verblijf in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming (notities CGVS, p. 7-12), onderstreept de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat zij evenwel niet aantoont dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift oppert dat er in Griekenland geen reële kansen waren om werk of een woning te vinden, wijst de Raad erop dat uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij wel degelijk in staat was om werk en onderkomen te vinden. Zij vond met de hulp van een Egyptenaar die zij daar leerde kennen werk bij een Syriër, werkte daarna ook enkele dagen in een restaurant en vond via diezelfde Egyptenaar een huurwoning (notities CGVS, p. 7-8). In het verzoekschrift wordt er weliswaar op gewezen dat het zwartwerk betrof waarbij zij werd uitgebuit, doch dient er in dit verband op te worden gewezen dat verzoekende partij slechts beperkte pogingen ondernam om legaal werk te vinden. Zij zocht naar een job via interimkantoren, maar dit zou moeilijk zijn geweest omdat zij de taal niet sprak (notities CGVS, p. 7-8). Daarom besloot zij het op te geven en naar België te vertrekken (notities CGVS, p. 7-8). Zij geeft hierover nog aan dat de taal de sleutel was, en dat zij geen Griekse les kon volgen (notities CGVS, p. 8). Ze probeerde zich in te schrijven voor een cursus Grieks, maar deze was volzet, en er zou een wachtlijst van vier maanden geweest zijn (notities CGVS, p. 7-8). Dat deze cursus volzet was, en dat zij een periode diende te wachten om deze te kunnen volgen, toont echter geenszins aan dat er geen mogelijkheden waren voor haar om de Griekse taal te leren, of dat haar rechten als begunstigde van internationale bescherming

hierin niet gerespecteerd werden. Dient ten slotte nog te worden benadrukt dat nergens uit blijkt dat verzoekende partij zich bij haar zoektocht naar huisvesting en werk op enig moment gericht heeft tot de Griekse overheid en/of hulporganisaties.

Daarnaast haalt zij nog aan dat zij in Griekenland geen (afdoende) medische zorg kreeg voor het probleem aan haar been (notities CGVS, p. 9-10). Zij stelt dat zij wel naar het ziekenhuis ging daar, samen met de Egyptenaar die haar vergezelde als tolk (notities CGVS, p. 8). In het ziekenhuis zou haar echter gezegd zijn dat ze haar niet verder konden behandelen omdat haar situatie te onduidelijk was omdat zij geen Grieks sprak, de situatie niet grondig kon uitleggen en toen geen documenten uit Gaza kon voorleggen (notities CGVS, p. 8-9). Wel kreeg zij voorschriften voor pijnstillers, een verband en werd er een bloedanalyse afgenomen (notities CGVS, p. 8-10). Gevraagd of zij geen andere tolk kon vinden, die beter in staat was om haar medische problemen te vertalen, stelt zij van niet (notities CGVS, p. 10). Zij zou dit gevraagd hebben aan andere mensen die zich in dezelfde situatie in Griekenland bevonden, zij zouden gezegd hebben dat zij zelf een tolk diende te voorzien, waarna zij de Egyptenaar meenam (notities CGVS, p. 10). Uit deze verklaringen blijkt echter geenszins dat er geen andere mogelijkheden voorhanden waren om haar medische situatie in Griekenland uit te klaren, noch dat zij daarvoor alle beschikbare mogelijkheden of hulp zou uitgeput hebben. Gevraagd of zij dan via de overheid of andere hulporganisaties op zoek ging naar een tolk, stelt zij dat zij probeerde, maar niets vond (notities CGVS, p. 10). Gevraagd waar zij dan juist probeerde, beperkt haar antwoord zich tot "*in de plaats waar ik was*" (notities CGVS, p. 10). Zij slaagt er echter niet in om hier concrete voorbeelden van te geven en beperkt zich ook hier tot een verwijzing naar een Arabische arts, die een soort huisarts was (notities CGVS, p. 10). Zij haalt aan dat deze arts geld vroeg, en aangaf dat zijn expertise niet voldoende was voor haar probleem en zij een specialist diende op te zoeken (notities CGVS, p. 10). Ook hieruit kan geenszins worden afgeleid dat er geen adequate medische zorgen beschikbaar waren in Griekenland, of dat haar rechten hierin niet geëerbiedigd werden. Zij geeft verder nog aan dat zij in Griekenland ook naar het Rode Kruis ging, waar ze zeiden dat ze wel tussenkomen bij dringende medische zaken maar toen enkel voorschriften voor medicatie konden geven (notities CGVS, p. 11). Ook hieruit blijkt niet dat zij niet verzorgd kon of kan worden in Griekenland.

Dient in dit kader bovendien te worden herhaald dat verzoekende partij niet aantoont dat het voor haar onmogelijk was om de nodige documenten te bekomen waarmee zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland toegang krijgt tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening, het huren van een woning, de sociale zekerheid en de gezondheidszorg. Zoals reeds bemerkt, beschikte zij in Griekenland wel degelijk over een AFM en liet zij voorts na een AMKA aan te vragen. In zoverre haar in Griekenland dan ook de toegang werd geweigerd tot huisvesting, de arbeidsmarkt, de sociale zekerheid en/of de gezondheidszorg omdat zij niet beschikte over de nodige documenten, dient dan ook te worden vastgesteld dat zulks geheel te wijten is aan haar eigen nalaten om stappen te ondernemen om de nodige documenten te bekomen waarmee zij desbetreffend haar rechten kon doen gelden. Inzake de toegang tot de gezondheidszorg, blijkt daarenboven uit de voorliggende informatie dat begunstigten van internationale bescherming die niet over een AMKA beschikken in Griekenland niet geheel verstoken zijn van gezondheidszorg. Immers hebben zij gratis toegang tot medische noodhulp. Verder zijn er medische centra en poliklinieken in het beheer van ngo's die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Ook hebben veel gemeenten medische centra waar ook statushouders zonder AMKA terecht kunnen. Tevens kunnen statushouders zonder AMKA gratis of tegen een kleine vergoeding toegang krijgen tot de benodigde medicijnen indien er een recept is voorgeschreven door een arts in een openbare instelling, zoals een ziekenhuis of een medisch centrum ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 49-50; "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 35; "*Country Report. Greece. Update on 2024*" gepubliceerd door AIDA/ECRE van 18 september 2025, p. 268).

De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt immers dat zij relatief korte tijd na de toekenning van de status vertrokken is uit Griekenland, wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen. Immers verkreeg zij de vluchtelingenstatus op 26 september 2023 en verliet zij Griekenland reeds op 23 april 2024 (zie verklaring DVZ, vraag 33; 'Cedoca: inlichtingen derde landen' (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)). Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit eerder kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, medische zorgen of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Uit bovenstaande bevindingen in verband met haar zoektocht naar werk, huisvesting en medische hulp blijkt bovendien dat zij slechts beperkte stappen ondernomen heeft om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden in Griekenland en om aldaar een leven uit te bouwen.

In zoverre zij in Griekenland nog het slachtoffer zou zijn geworden van een incident met haar werkgever en een éénmalige of eerder beperkte aanvaring(en) met de daar aanwezige autoriteiten (notities CGVS, p. 12), moet, nog daargelaten verzoekende partij desbetreffend niet verder komt dan blote beweringen, worden opgemerkt dat deze situatie onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen worden beschouwd als een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien ondernam verzoekende partij geen pogingen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (notities CGVS, p. 12), hoewel hoger genoemd vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits zij uiteraard de nodige stappen zet.

2.5.8. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Er wordt niet aangetoond dat er in hoofde van verzoekende partij sprake is van medische en/of psychische problemen (en/of andere elementen) die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren.

Uit de verklaringen van verzoekende partij en de door haar bijgebrachte medische stukken blijkt dat verzoekende partij kampt met een aangeboren medisch probleem aan haar been (vasculaire malformatie), waardoor zij moeilijker kan bewegen. Zij werd hiervoor drie keer geopereerd in Gaza en in België is zij hiervoor in behandeling bij een arts (notities CGVS, p. 4). Uit de bij haar aanvullende nota's bijgevoegde stukken blijkt dat er een medicamenteuze behandeling werd opgestart en dat zij op 4 november 2025 hiervoor opnieuw geopereerd werd in België. Nadien werd de medicamenteuze behandeling verdergezet en werd tevens kinesitherapie opgestart. Echter wordt in de door haar bijgebrachte medische stukken geen enkele concrete verduidelijking gegeven aangaande de ernst, omvang en eventuele negatieve impact van dit medisch probleem op haar zelfstandig functioneren. Ook inzake de precieze aard, duur en eventuele complexiteit van de verdere behandeling wordt onvoldoende concrete toelichting gegeven. Derhalve wordt geenszins aangetoond dat dit medisch probleem belangrijke negatieve gevolgen zou hebben voor haar zelfstandig functioneren noch dat verzoekende partij zware zorg en complexe monitoring behoeft die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Daarnaast wordt in het attest nog bemerkt dat bij verzoekende partij een "hydrocele" werd vastgesteld waarvoor een chirurgische ingreep gepland stond op 19 november 2025 dewelke echter wegens voormelde operatie werd uitgesteld naar een nog onbepaalde datum. Ook hieromtrent wordt echter geen enkele concrete verduidelijking gegeven wat betreft de eventuele negatieve impact hiervan op haar zelfstandig functioneren en/of de precieze aard, duur en eventuele complexiteit van de behandeling.

Hoewel ook hier op zich niet betwist wordt dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, kan evenwel, gelet op het voorgaande, niet blijken dat zij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden.

Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

Er kan *in casu* worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. Zo bleek zij voldoende zelfredzaam om haar reis vanuit Gaza en Griekenland te regelen en te ondernemen (notities CGVS, p. 7 en 13). In Griekenland bekwam verzoekende partij voorts een verblijfsvergunning en reispaspoort, *i.e.* documenten die niet automatisch worden afgegeven maar waarvoor bepaalde stappen ondernomen dienen te worden door de begunstigde om internationale bescherming. Ondanks de medische problematiek met haar been, slaagde verzoekende partij er toch in om in Griekenland te werken (notities CGVS, p. 5 en 8-9). Zij deed kuiswerk en werkte ook enkele dagen in een restaurant (notities CGVS, p. 8-9). Ook in België werkte zij reeds als magazijnier (notities CGVS, p. 3). Zij stopte hiermee louter omdat haar oranje kaart niet langer geldig was (notities CGVS, p. 3). Bovendien blijkt zij in Griekenland over een netwerk te beschikken, waarop zij, indien nodig, beroep kan doen. Haar broer verblijft nog steeds in Griekenland. Blijkens haar eigen verklaringen stelt hij het goed, werkt hij daar en huurt hij een studio met andere landgenoten (notities CGVS, p. 3). Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt ook dat zij in het verleden in staat was om op korte tijd een netwerk uit te bouwen in Griekenland, en via dit netwerk toegang te vinden tot werk, onderkomen en medische zorgen (notities CGVS, p. 7-8). Ook werd zij in Griekenland financieel ondersteund door haar neef die in IJsland verblijft (notities CGVS, p. 7). Uit haar verklaringen blijkt dan ook dat verzoekende partij beschikt over een zekere mate van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden, de capaciteit om complexe stappen te ondernemen en een ondersteunend netwerk. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom een terugkeer naar Griekenland om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen voor verzoekende partij niet mogelijk zou zijn.

2.5.9. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigten voor internationale bescherming in Griekenland

teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.5.10. In het verzoekschrift wordt verder nog verwezen naar informatie van algemene aard inzake racistisch geweld en discriminatie in Griekenland. De Raad merkt in dit verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Er mag dan ook van verzoekende partij worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten.

2.5.11. Het feit dat, zoals in het verzoekschrift wordt aangevoerd, gezinshereniging in theorie mogelijk is, doch het in de praktijk wordt belemmerd en/of zelfs onmogelijk wordt (gemaakt) en de procedures zeer lang duren, toont verder niet aan dat Griekse statushouders, zoals verzoekende partij, aan een met artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie strijdige behandeling zouden worden onderworpen en dat zij in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zouden/dreigen te belanden. Dit gegeven op zich bereikt als dusdanig niet de vereiste drempel van zwaarwegendheid. Bovendien blijkt niet dat statushouders in Griekenland in deze lidstaat geen gerechtelijke of andere stappen zouden kunnen ondernemen indien zij menen dat hen onterecht de toegang tot een dergelijke procedure wordt ontzegd of bemoeilijkt.

2.5.12. De verwijzing in het verzoekschrift naar internationale rechtspraak, rechtspraak van Nederlandse en Duitse rechtbanken en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielpprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.5.13. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.5.14. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 1-9) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

Haar Palestijnse identiteitskaart (met appendix) (docs. 3 en 8), haar Palestijns paspoort (doc. 1) en haar geboortecertificaat (doc. 9) bieden louter een indicatie van haar identiteit en herkomst, *i.e.* elementen die hier niet ter discussie staan. De Palestijnse en Belgische medische documenten (docs. 5 en 6) hebben betrekking op de medische problematiek van haar been, hetgeen *supra* reeds omstandig werd besproken. Haar Griekse ADET en Grieks paspoort (docs. 4 en 7) tonen aan dat verzoekende partij internationale bescherming kreeg toegekend in Griekenland, dat zij in dit kader Griekse verblijfs- en reisdocumenten verkreeg en dat deze documenten nog steeds geldig zijn. Deze elementen worden evenmin betwist en hiermee werd *supra* rekening gehouden. De opmerkingen/correcties bij de CGVS-vragenlijst (doc. 2) werden in bovenstaande beoordeling eveneens mee in rekening genomen en werpen geen ander licht op de *supra* gedane bevindingen.

2.5.15. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden

beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301). Waar het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet-ontvankelijk blijkt omdat zij zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op haar beschermingsstatus in Griekenland, kan de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig worden aangevoerd. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing in het verzoekschrift naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.5.16. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.5.17. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT